

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/35/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200661
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200661.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcov: 1) H. Y. S., bytom U. V. XX, O., 2) H. X. S., bytom U. V. XX, O., proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 24. januára 2011, č. A-2011/0722-DLD, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. júla 2012, č. k. 3S 68/2011-99, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. júla 2012, č. k. 3S 68/2011-99, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 24. júla 2012, č. k. 3S 68/2011-99 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A-2011/0722-DLD zo dňa 24. januára 2011, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 689/2008/2790/2010/URS/Vas/K-107 zo dňa 23. júna 2010, tak, že do výrokovej časti doplnil medzi ustanovenia podľa ktorých bolo rozhodnuté § 90 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v tom čase platnom (ďalej len stavebný zákon), doplnil znenie podmienky č. 1 a v podmienke č. 2 zmenil lehotu určenú na odstránenie stavby z pôvodných 60 dní na 150 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V ostatných častiach zostalo rozhodnutie nezmenené. O trovách konania rozhodol súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) tak, že neúspešným žalobcom právo na ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Konštatoval, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní, správne zistil skutkový stav a súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že žalobcovia nepredložili stavebnému úradu kvalifikovanú žiadosť o dodatočné povolenie stavby, ani požadované doklady, ktorými by preukázali súlad stavby s verejnými záujmami. Uviedol, že všetky podklady nachádzajúce sa v administratívnom spise preukazujú, že navrhovaná stavba je v

rozpore s verejnými záujmami reprezentovanými predovšetkým záväznými regulatívami platnej územnoplánovacej dokumentácie. Zdôraznil, že v sektore, kde bola postavená nelegálna stavba je možné umožniť rekonštrukciu a dostavbu existujúcich objektov tak, aby výsledná zastavanosť nebola väčšia ako 0,35 a výška objektov neprevýšila okolitú zástavbu. Index zastavanosti v danej veci je 0,64, čo je výrazné prekročenie záväzného regulatívu, čo nespochybnili ani žalobcovia. Dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami spočívalo na pleciach stavebníkov. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumie súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, ďalej záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, záväznými časťami technických noriem. Krajský súd záverom dôvodil, že keďže stavebníci v stanovenej lehote nepredložili kvalifikovanú žiadosť o dodatočné povolenie stavby a v stanovenej lehote nepredložili doklady na preukázanie súladu stavby s verejnými záujmami, alebo tieto doklady síce predložili ale na ich podklade sa preukáže rozpor stavby s verejnými záujmami, stavebný úrad nariadi v zmysle ust. § 88a stavebného zákona odstránenie stavby. Keďže správne orgány správne zistili skutočný stav a tento aj po právnej stránke správne posúdili, žalobou napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol v súlade so zákonom a keďže námietky žalobcov neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu poukazom na ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a žiadali, aby súd zmenil napadnuté rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobe vyhovie a žalovaného zaviazhe k náhrade trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva záver, že stavebníci nepodali kvalifikovanú žiadosť a ich konanie bolo v rozpore s verejným záujmom, ktorý je v tomto prípade reprezentovaný výlučne platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Žalobcovia vo svojom odvolaní namietali tú skutočnosť, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými ich námietkami. Žalobcovia v žalobe poukazovali na nesúlad rozhodnutí žalovaného s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Výslovil názor, že verejný záujem by mal byť daný paušálne a nie posudzovaný individuálne len v niektorých prípadoch. Sú si vedomí, že porušenie niektorých pravidiel nie je skutočnosťou, ktorú možno ospravedlniť, ale je otázne, aký verejný záujem je poškodený, v akom rozsahu a či vykonaním napadnutého rozhodnutia nie je vykonaná podstatne vyššia škoda ako tá, ktorá mala byť spôsobená rozporom s verejným záujmom. Ďalej poukázali na to, že krajský súd sa nevysporiadal ani s ich námietkou o povinnosti správneho orgánu poučiť žalobcov o možnostiach, ktorými je možné dosiahnuť zmenu v územnom pláne ako i s tým, že sám správny orgán priznáva porušenie regulatívu maximálnej zastavanosti. Podľa ich názoru, správny orgán, zneužíva svoje postavenie, keď v konkrétnych prípadoch akceptuje porušovanie územného plánu a v iných prípadoch sa odvoláva na rozpor s verejným záujmom, pričom týmto konaním je minimálne porušená zásada rovnosti účastníkov, tak ako to má na mysli ust. § 4 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len správny poriadok). Žalobcovia ďalej vo svojom odvolaní namietli, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd zaslal žalobcom vyjadrenie žalovaného na vedomie bez toho, aby ich súd vyzval v súlade s ust. § 250f O.s.p. k možnosti prejednávania veci bez nariadenia pojednávania. Po oboznámení sa s výslovným nesúhlasom žalovaného konať bez nariadenia pojednávania sa dôvodne domnievali, že súd nariadi vo veci pojednávanie a umožní im tak konať pred súdom a hájiť svoje práva a právom chránené záujmy. Záverom žalobcovia namietli nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, ktoré považujú vzhľadom na argumentáciu uvedenú v odvolaní za nepresvedčivé. Uviedli, že právo na riadne odôvodnenie rozsudku patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, tak ako to vyplýva aj z ustálenej judikatúry EŠLP, obdobne aj v súlade s vyjadrením Ústavného súdu SR k povinnosti súdov je potrebné rozhodnutie odôvodniť jasne a zrozumiteľne a tak, dať odpoveď na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom právnej úpravy.

Z písomného vyjadrenia žalovaného k obsahu podaného odvolania vyplýva, že ten považuje odvolanie žalobcov za neodôvodnené a zotrváva na svojom právnom názore, ktorý prezentoval vo svojom rozhodnutí a rozhodnutie považuje za zákonné. Skonštatoval, že žalobcovia vo svojom odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, než tie s ktorými sa už žalovaný vysporiadal. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok

ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, postupom podľa ust. § 250 ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu Krajského stavebného úradu v Bratislave A-2011/0722-DLD zo dňa 24. januára 2011, ktorým bolo zmenené rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, č. 689/2008/27905/2010/URS/Vas/K-107 zo dňa 23.6.2010 tak, že do výrokovej časti rozhodnutia doplnil medzi ustanovenia právnych predpisov, podľa ktorých prvostupňový správny orgán rozhodol aj ustanovenia § 90 stavebného zákona, doplnil znenie podmienky č. 1 výrokovej časti rozhodnutia o nasledovnú vetu: „Projektová dokumentácia pre odstránenie nepovolennej stavby musí obsahovať aj vyhodnotenie vplyvu odstránenia stavby na stabilitu príľahlého svahu a komunikácie a návrh opatrení, ktorými sa v prípade potreby, resp. nepredvídateľných okolností zabezpečí stabilita príľahlého svahu a komunikácie.“, doplnil znenie podmienky č. 2, kde zmenil lehotu určenú na odstránenie stavby z pôvodných 60 dní na 150 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V ostatných častiach ponechal rozhodnutie nezmenené a v platnosti.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Mestská časť Bratislava - Staré Mesto ako príslušný stavebný úrad v rámci tretieho prejednávania danej veci rozhodnutím č. 689/2008/27905/2010/URS/Vas/K-107 zo dňa 23. júna 2010 podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s ust. § 88a ods. 2 a 6 písm. a/ stavebného zákona a ust. § 25 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, nariadila odstránenie nepovolennej stavby „X.“, na pozemku parc. č. XXXX/X, kat. úz. W. Q., vlastníkom a zároveň stavebníkom H. Y. S. a H. X. S., za stanovených podmienok, z dôvodu, že stavebníci nedoložili doklady na preukázanie súladu stavby s verejnými záujmami, ako aj kvalifikovanej žiadosti o dodatočné stavebné povolenie. Krajský stavebný úrad na základe odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj postup ktorý mu predchádzal, pričom dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán postupoval v konaní v súlade s príslušnými právnymi predpismi, zabezpečil si dostatočné podklady pre vydanie rozhodnutia, zabezpečil procesné práva účastníkov konania, dostatočne zistil skutkový stav veci a preto nevidel dôvod pre zrušenie rozhodnutia. Záverom konštatoval, že zmena rozhodnutia bola uskutočnená v intenciách ustanovenia § 59 ods. 1 správneho poriadku. Preskúmanie rozhodnutia krajského stavebného úradu je predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., veta prvá, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom,

Podľa ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s

verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa ust. § 88a ods. 2 citovaného zákona, ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa ust. § 88a ods. 5 citovaného zákona, ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa ust. § 88a ods. 6 citovaného zákona, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

- a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,
- b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Podľa ust. § 88a ods. 7 citovaného zákona, na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo potrebné poukazom na ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. posledná veta v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko rozhodnutie krajského súdu považuje za nedostatočne odôvodnené. V správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi vysporiadať. V prejednávacom prípade sa podľa názoru senátu odvolacieho súdu krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s námietkami, ktoré uplatnil žalobca vo svojej žalobe, dokonca na ne v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nereagoval, keď iba skonštatoval, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Krajský súd vôbec nereagoval na žalobné námietky žalobcov týkajúce sa rozporu legálne zriadených stavieb v zóne A6 so stanovenými indexmi, kedy stavebný úrad sám vydával povolenia v rozpore s nimi. Poukázali na to, že rodinný dom súp. číslo XXXX, ku ktorému tvorí stavba, ktorá ma byť odstránená doplnkovú funkciu, bol postavený na základe stavebného povolenia vydaného odborom výstavby a územného plánovania Obvodného národného výboru Bratislava I. č. 1744/1990-A/23-327/Bd a užívanie stavby bolo povolené až rozhodnutím vydaním Mestskou časťou Bratislava - Staré Mesto, č. SU-2006/112846,7919-B/4-SO v ktorom správny orgán uviedol, že pre územie, ktorého je súčasťou parcela č. XXXX/XX platí územnoplánovacia dokumentácia na zonálnej úrovni - aktualizácia územného plánu zóny A, Bratislava, rok 2000, podľa, ktorého patrí parcela č. XXXX/XX do sektoru 64 a ďalej konštatuje, že stavba bola realizovaná v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, napriek tomu, že pomer zastavanej plochy k celkovej výmere pozemku par. č. XXXX/X evidovaný ako zastavaná plocha je aj skutočne zastavanou plochou celého domu - zastavanosť je 100 %. Žalobcovia poukázali aj na to, že z vyjadrení žalovaného ani prvostupňových orgánov nie je zrejmé metodika výpočtu, ktorou sa spomínané indexy prepočítavajú. V súvislosti s konštatovaním rozporu stavby s verejným záujmom žalobcovia zdôraznili, že rozpor s verejným záujmom by mohol nastať len vtedy, keby sám správny orgán svojou činnosťou neporušoval schválené regulatívy. V opačnom prípade sa žalobcovia domnievajú, že správny orgán svojou činnosťou dostal žalobcov do nerovného postavenia s inými a tým porušil zásadu rovnosti účastníkov konania...

Procesným právom účastníka konania je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Táto povinnosť vyplýva súdu z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. podľa ktorého má účastník právo na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa mu odníma možnosť náležite skutkovo ako aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť

možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením na spravodlivé súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom ochrany (bližšie pozri napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06.) Pokiaľ teda krajský súd nepreskúmal rozhodnutie žalovaného v rozsahu vznesených žalobných námietok a nedal pritom odpoveď na žiadnu z nich možno konštatovať, že takýmto postupom bolo žalobcom upreté ich právo na spravodlivý a riadny súdny proces.

Okrem iného považuje senát odvolacieho súdu za potrebné vysporiadať sa aj s námietkou žalobcov ohľadne porušenia ust. § 250f ods. 2 O.s.p., kedy krajský súd postupoval v rozpore s citovaným ustanovením a rozhodnutie vyhlásil bez nariadenia pojednávania v rozpore s vyjadrením žalovaného správneho orgánu, ktorý s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania nesúhlasil, čím malo dôjsť k porušeniu práva žalobcov dôvodne sa domnievať, že súdne pojednávanie bude nariadené.

Z obsahu spisu je zjavné, že krajský súd vyzval účastníkov konania v súlade s ust. § 250f ods. 2 O.s.p., či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania, pričom žalobcovia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania výslovne súhlasili. Žalovaný vo svojom vyjadrení výslovne uviedol, že s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania nesúhlasí. Napriek uvedenému však krajský súd rozhodnutie verejne vyhlásil dňa 24. júla 2012. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24. júla 2012 vyplýva konštatácia krajského súdu o tom, že sú splnené podmienky podľa ust. § 250f ods. 1 O.s.p.

Ak zákon neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. (bližšie pozri ust. § 115 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p.) Pokiaľ však mieni súd rozhodnúť vo veci samej rozsudkom bez nariadenia pojednávania postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. musia byť splnené predpoklady uvedené v ust. § 250f O.s.p. Teda účastníci to zhodne navrhli, alebo s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom. Prípadne ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu uvedeného v ust. § 250j ods. 3 O.s.p.

V danej veci súd síce v súlade s ust. § 250f ods. 2 O.s.p. vyzval účastníkov, aby sa vyjadrili, či súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, avšak následne v rozpore s vysloveným nesúhlasom žalovaného prejednať vec bez nariadenia pojednávania, rozhodnutie dňa 24.7.2012 verejne bez účasti účastníkov konania vyhlásil. Takýto postup bol síce v rozpore s citovaným ustanovením občianskeho súdneho poriadku, avšak týmto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcov garantovaných Ústavou SR v článku 48 ods. 1, 2., podľa ktorého ..."každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.", pretože žalobcovia netrvali na nariadení pojednávania a žalovaný, mal o uvedenom porušení vedomosť, avšak uvedenú ujmu na svojich právach nenamietal.

Odvolací súd sa v danom štádiu konania vecou meritórne nezaoberal, avšak dáva do pozornosti krajskému súdu, že bude pre úplnosť nevyhnutné, aby bral ohľad pri novom prejednaní veci na námietky žalobcov uvedených v žalobe ako aj vznesených v odvolaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu poukazom na ust. § 250ja ods. 3 v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Nakoľko zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol s účinnosťou od 1. októbra 2013 zrušený Obvodný úrad v Bratislave, predchádzajúci právny nástupca pôvodne uvádzaného žalovaného (Krajský stavebný úrad v Bratislave), ktorého pôsobnosť a právomoc prešla na Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky so sídlom Lamačská cesta 8, 845 14 Bratislava, Najvyšší súd SR podľa § 107 ods. 4 OSP v spojení s § 250 ods. 4 OSP na strane žalovaného konal s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa opäť aj o náhrade trov konania, vrátane konania odvolacieho (ust. § 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.